

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 9C/158/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5412204223
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Hartelová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2014:5412204223.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo samosudkyňou Mgr. Zuzanou Hartelovou v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova č. 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova č. 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej Slovenskej republike, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody 175,- € a nemajetkovej ujmy 387,24 €, takto

rozhodol:

- I. Návrh žalobcu na prerušenie konania zamietá.
- II. Súd žalobu zamietá.
- III. Žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobným návrhom podaným pôvodne na Okresnom súde Dolný Kubín dňa 27.09.2012, vedeným pod sp. zn. 5C/70/2012, postúpeným Okresnému súdu Námestovo ako súdu mieste príslušnému dňa 23.09.2013, domáhal voči žalovanej zaplata sumy 175,- € titulom majetkovej škody, sumy 387,24 € titulom nemajetkovej ujmy a náhrady trov konania. Návrh odôvodnil v podstate tým, že ako oprávnený subjekt navrhol písomným podaním spísaným postupom podľa § 38 a nasl. Exekučného poriadku, zvolenému súdному exekútorovi vykonať exekúciu pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX dlžníčkou W. Y., nar. XX.XX.XXXX. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci č. EX 3599/2006. Súdny exekútor predložil návrh žalobcu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému Okresnému súdu Dolný Kubín a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie a udelil mu poverenie registrované pod č. 5503 017250. Pre obavy o právny a faktický osud pohľadávky nútene vymáhanej súdnym exekútorom, ktorému bolo naposledy udelené poverenie na vykonanie exekúcie, spísal dňa 16.09.2010 a podal postupom podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku exekučnému súdu návrh na zmenu exekútora. Očakával, že dôjde k reálnej zmene exekútora rozhodnutím súdu v zákonom stanovenej lehote, k čomu však nedošlo. S poukazom na ustanovenie § 44 ods. 7 Exekučného poriadku platného od 01.09.2005 a § 44 ods. 8 Exekučného poriadku platného od 01.12.2006, je povinnosťou súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote. Vzhľadom na to, že nedisponuje rovnopisom príslušného exekučného titulu, ani rovnopisom príslušného návrhu na vykonanie exekúcie,

ktorý by obsahoval vyznačený dátum doručenia súdu, navrhol žalobca vykonať ako dôkaz príslušný spis exekučného súdu, ktorý obsahuje všetky podstatné listiny vysvetľujúce právne významné skutočnosti. Postup exekučného súdu hodnotí ako nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne ustanovením § 44 ods. 7 Exekučného poriadku, resp. od 01.12.2006 s § 44 ods. 8 Exekučného poriadku. O všetkých okolnostiach priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do porušenia jeho práv a spôsobenej škody, sa dozvedel po doručení uznesenia exekučného súdu zo dňa 13.05.2011 o zmene súdneho exekútora. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom predstavuje výdavky na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému vo výške 70,- €, na udržiavanie a správu informačného systému vo výške 40,- €, na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom vo výške 50,- €, na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu a na publikačné výdaje spojené s ich vyhotovením, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde vo výške 15,- €. Celkovo vynaložil vo veci správy a vymáhania svojej pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom vplyvom nesústreďenej činnosti exekučného súdu sumu 175,- €. Zároveň si uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie súdu v zákonom stanovenej lehote v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov nie je dostatočným zadosťučinením, vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Márnym plynutím času boli reálne ohrozené jeho legitímne očakávania, že správnym postupom exekučného súdu dôjde k zámene súdneho exekútora, čo bude viesť k efektívnemu a účinnému vymoženiu jeho pohľadávky. Nesprávny úradný postup exekučného súdu vystavil oprávnené záujmy žalobcu riziku zániku povinného, zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a insolvencie povinného. Náhradu nemajetkovej ujmy vníma ako spravodlivú satisfakciu za konkrétne porušenie jeho zákonných nárokov a základných práv. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádza z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní, je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 20.000,- Sk, t.j. cca 663,88 €. Ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy si uplatňuje sumu 387,24 € s tým, že v danej veci bol exekučný súd bezdôvodne nečinný viac ako 239 dní. Žalobca ďalej uviedol, že postupoval podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. a písomnou žiadosťou požiadal žalovanú o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, žalovaná však do podania žaloby na žiadosť pozitívne nereagovala.

Žalovaná v písomnom vyjadrení k návrhu (č.l. 43-54, 59-69) navrhla žalobu žalobcu z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok potrebných pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. zamietnuť a priznať žalovanej náhradu trov konania. Uviedla, že v jednotlivých žalobách sa vyskytujú viaceré nedostatky, napr. neuvedenie spisovej značky príslušného exekučného konania, absencia relevantných údajov ako je dátum doručenia podania na súd, dátum, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody. Žalobca nepriložil žiaden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval existenciu predmetného exekučného konania, vznik skutočnej škody, nemajetkovej ujmy, atď. Poukazuje na to, že neoznačenie spisovej značky exekučného konania, v ktorom malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu zo strany exekučného súdu, bolo jedným z dôvodov, pre ktoré Ústavný súd SR odmietol sťažnosti žalobcu na porušenie jeho ústavných práv nečinnosťou exekučného súdu (napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 211/2012, sp. zn. IV. ÚS 366/2012, sp. zn. IV. ÚS 374/2012). Nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody, keď žalobca jednak namieta nezákonné konanie v podobe nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote, ale zároveň namieta nesprávny úradný postup v podobe prietahov. Z takto formulovanej žaloby nie je jednoznačne jasné, na základe akého titulu si žalobca uplatňuje škodu, keďže v žalobe sa tieto tituly prelínajú a žalobca jednoznačne neuvádza, z ktorého titulu si uplatňuje svoj nárok. Dňa 23.04.2012 jej boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Vzhľadom na skutočnosť, že už dňa 27.09.2012 bola okresnému súdu doručená predmetná žaloba vo veci, je zrejmé, že žalobca ju nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, ale skôr. S poukazom na § 15 zákona č. 514/2003 Z.z. má za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Napriek opakovaným výzvam na doplnenie žiadostí, ktoré Ministerstvo spravodlivosti SR adresovalo žalobcovi po doručení prvotných žiadostí o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, žalobca neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí, čím zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o ktorého prerokovanie sám požiadal, z ktorého dôvodu Ministerstvo spravodlivosti

SR ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z.z. nárok žalobcu nepovažuje za predbežne prerokovaný. Žalovaná uviedla, že pripúšťa, že v niektorých prípadoch mohol exekučný súd rozhodnúť o návrhoch oprávneného na zmenu súdneho exekútora po uplynutí zákonom stanovenej lehoty, najmä v prípadoch, ak pôvodný súdny exekútor neposkytol exekučnému súdu plnú súčinnosť, v takých prípadoch exekučný súd objektívne nemohol dodržať zákonnú 30-dňovú lehotu na rozhodnutie o návrhu žalobcu ako oprávneného na zmenu súdneho exekútora tak, aby v tejto lehote s poukazom na ustanovenie § 44 ods. 9 Exekučného poriadku rozhodol aj o trovách exekúcie pôvodného súdneho exekútora a súčasne postúpil novému súdnemu exekútorovi exekučný spis pôvodného súdneho exekútora. Pokiaľ exekučný súd nekonal o návrhoch oprávneného na zmenu súdneho exekútora, nič nebránilo žalobcovi využiť účinný prostriedok nápravy, ktorým bolo podanie sťažnosti predsedovi príslušného súdu. Ak žalobca tento prostriedok nevyužil, zanedbal svoju všeobecnú preventívnu povinnosť. V zmysle § 44 ods. 8, 9 Exekučného poriadku je pritom pôvodný súdny exekútor povinný vykonávať úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, teda v súvislosti s nerozhodnutím v lehote nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody. Pokiaľ žalobca poukazuje na prieťahy v konaní, od ktorých odvodzuje právo na náhradu nemajetkovej ujmy, tieto môžu byť posudzované len v prípade, ak by boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo v právoplatnom uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Žalobca nepreukázal, že by podal sťažnosť na prieťahy, resp. žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažnosti, že by existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, právoplatné rozhodnutie ESLP či Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, z ktorých dôvodov má zato, že nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii prieťahov. Žalovaná zároveň vznesla námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti o udelenie poverenia pred dňom 23. 4. 2009 (t. j. tri roky pred dňom, kedy boli žalovanej doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku). Pokiaľ ide o uplatnenú majetkovú škodu, žalobca neuniesol bremeno tvrdenia nakoľko nekonkretizoval, či si uplatňuje skutočnú škodu alebo ušlý zisk, pričom žalobcom uvedenú paušalizáciu vecných nákladov nemožno považovať ani za zmenšenie majetku poškodeného, ani za ušlý majetkový prospech, a teda logicky nie je možné domáhať sa ich náhrady podľa zákona č. 514/2003 Z.z. Žalobca podľa názoru žalovanej nepreukázal ani vznik a ani výšku škody. Žalovaná nemá za preukázaný ani vznik nemajetkovej ujmy, ako ani to, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch. Poukázala na to, že v súvislosti s uplatneným nárokom na náhradu nemajetkovej ujmy je zároveň potrebné posúdiť jeho súlad s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Má zato, že žalobca nepreukázal, že by činnosťou súdu v namietanom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy, a tým pádom neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu spočívajúcim v nerozhodnutí o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmu. Podaním zo dňa 09.05.2013, doručeným súdu dňa 13.05.2013 (č.l. 29-41, originál č.l. 70-76), žalobca navrhol prerušiť konanie, a to do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd, a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevyhlásenia sudcu povereného prejednávaním veci s odôvodnením, že v konaní o sťažnosti podanej na Ústavný súd SR podľa čl. 127 Ústavy SR, sa rozhoduje o otázke, ktorú nie je súd v tomto konaní oprávnený riešiť a zároveň ide o konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, a teda sú dané dôvody na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b), § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. Súd vo veci vykonal pojednávanie dňa 13.06.2014, a to v neprítomnosti účastníkov konania a právneho zástupcu žalobcu. Žalobca osobitne predvolaný nebol, jeho právnomu zástupcovi bolo predvolanie doručené dňa 04.06.2014, žalovanej bolo predvolanie doručené dňa 30.05.2014 (doručenky č.l. 115 pv). Žalovaná svoju neprítomnosť ospravedlnila podaním doručeným súdu dňa 13.06.2014, z dôvodu zachovania hospodárnosti konania. Dňa 09.06.2014 bolo súdu doručené podanie právneho zástupcu žalobcu (č.l. 119-120), ktorým žalobca žiadal zrušiť nariadené pojednávanie z dôvodu, že mu nebolo doručené rozhodnutie krajského súdu o vylúčení, resp. nevyhlásení sudcov Okresného súdu Námestovo. Uviedol, že už v návrhu na začatie konania označil skutočnosti, pre ktoré má byť vylúčený sudca poverený prejednaním a rozhodnutím veci,

príčom dosiaľ mu neboli oznámené výsledky procesných postupov sudcu a súdu, ktoré by boli základom pre spoľahlivé riešenie otázky zachovania nestrannosti súdu a ustanovenia nestranného zákonného sudcu. Vzhľadom na uvedené žiadal pojednávania zrušiť, a to až do právoplatného rozhodnutia o otázke nestrannosti a otázke zákonného sudcu. Žalobca zároveň navrhol doplniť dokazovanie znaleckým posudkom znalcom z odboru Právne vzťahy k cudzine, odvetvia Európske právo, ktorý nechal spracovať na preukázanie skutočnosti, že postup exekučného súdu je nesprávny, ktorý zodpovie otázky týkajúce sa interpretácie a aplikácie smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993.

Súd právnenému zástupcovi žalobcu podaním zo dňa 11.06.2014 (č.l. 121) oznámil, že jeho žiadosti o zrušenie termínu pojednávania z ním uvedených dôvodov nevyhovuje a pojednávanie v prípade splnenia zákonných podmienok vykoná. Žalobca, ani jeho právny zástupca sa napriek tomu na pojednávanie dňa 13.06.2014 nedostavili. Vzhľadom na uvedené skutočnosti mal súd za to, že boli splnené podmienky § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku pre vykonanie pojednávania v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ako aj žalovanej.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov tvoriacich obsah spisu, a to žalobného návrhu zo dňa 17.09.2012 (č.l. 1-4), uznesenia Krajského súdu v Žiline č.k. 5NcC/50/2012-17 zo dňa 28.02.2013 (č.l. 17-18), vyjadrenia žalovanej (č.l. 43-54, 59-69), kópie sprievodného listu k žiadostiam o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 30.05.2012 (č.l. 101-102), uznesenia Krajského súdu v Žiline č.k. 5NcC/455/2013-110 zo dňa 29.11.2013 (č.l. 110-111), návrhu žalobcu na doplnenie dokazovania (č.l. 119-120), ako aj ostatného obsahu spisu a podstatného obsahu exekučného spisu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5Er/1702/2008, pripojeného na základe návrhu žalobcu. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k nasledovným skutkovým záverom, ktoré nasledovne právne kvalifikoval:

Podľa § 109 ods. 1 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej O.s.p.) súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 O.s.p. je obligatórne a vzťahuje sa na situácie, kedy rozhodnutie v merite veci závisí od otázky, ktorú súd nie je v konaní oprávnený riešiť ako otázku predbežnú. Naproti tomu prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. je fakultatívne a bude namieste vtedy, ak prebieha iné konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd na také konanie dal podnet. Súd je toho názoru, že otázka zákonného sudcu nie je svojou povahou takou predbežnou otázkou, ako to má na mysli či už ustanovenie § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. alebo ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., teda otázkou, od ktorej závisí rozhodnutie v merite veci. V súvislosti s námietkou zákonného sudcu a práva na nestranný súd zároveň súd poukazuje na to, že z dôvodu vzniku možných pochybností o nezaujatosti sudcov, či už pôvodne konajúceho Okresného súdu Dolný Kubín alebo tunajšieho súdu, bola daná vec podľa § 16 O.s.p. predložená Krajskému súdu v Žiline, ktorý uznesením č.k. 5NcC/50/2012-17 zo dňa 28.02.2013, právoplatným dňa 30.04.2013, rozhodol o nevyhlúčení sudcov Okresného súdu Dolný Kubín a uznesením č.k. 5NcC/455/2013-110 zo dňa 29.11.2013, právoplatným dňa 19.03.2014, o vylúčení sudkyne Okresného súdu Námestovo JUDr. Gabriely Kyselovej z prejednávania a rozhodovania danej veci a nevyhlúčení ostatných sudcov Okresného súdu Námestovo. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd nevidel dôvod pre prerušenie konania z dôvodu uvádzaného žalobcom, keď navyše žalobca mal podať sťažnosť pre porušenie základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR porušovateľom - Krajským súdom v Žiline vo veci č.k. 5NcC/50/2012-17 (z ktorého podania však nie je zrejmé, či táto sťažnosť bola skutočne aj podaná), v ktorom v podstate namietal porušenie jeho práva z dôvodu nevyhlúčenia sudcov Okresného súdu Dolný Kubín z prejednávania danej veci, ktorý súd však vo veci, vzhľadom na jej postúpenie z dôvodu miestnej príslušnosti Okresnému súdu Námestovo, v súčasnosti činný nie je. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd návrh žalobcu na prerušenie konania ako nedôvodný zamietol.

Nárok žalobcu bol uplatnený na základe zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v súvislosti s tvrdým nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Námestovo v konaní sp. zn. 5Er/1702/2008, spočívajúcom v oneskorenom rozhodnutí o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora.

Zo spisu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5Er/1702/2008 vyplýva, že žalobca ako oprávnený návrhom podaným dňa 28.03.2006 na Exekútorskom úrade JUDr. Jozefa Rišiana navrhol vykonanie

exekúcie voči povinnej W. T. B. XXX, na vymoženie sumy 11.400,- Sk spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,25 % denne zo sumy 25.080,- Sk od 25.08.2005 do 10.10.2005, čo činí 2.884,- Sk, zo sumy 18.240,- Sk od 11.10.2005 do 20.12.2005, čo činí 3.238,- Sk, zo sumy 15.960,- Sk od 21.12.2005 do 13.01.2006, čo činí 958,- Sk, zo sumy 13.680,- Sk od 14.01.2006 do 14.02.2006, čo činí 1.094,- Sk a zo sumy 11.400,- Sk do zaplattenia, trov notára za spísanie notárskej zápisnice 2.463,- Sk, trov exekúcie vo výške 500,- Sk, trov právneho zastúpenia vo výške 1.650,- Sk, trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní vo výške 2.625,- Sk a poplatku za zaslanie upomienok vo výške 120,- Sk, a to na základe exekučného titulu - notárskej zápisnice uloženej v Zbierke listín pod č. N 5956/2005, NZ 54068/2005, vyhotovenej notárom JUDr. Ondrejom Ďuriačom so sídlom v Partizánskom, dňa 13.11.2005. Súdny exekútor žiadosťou sp. zn. EX 3599/2006, doručenou Okresnému súdu Dolný Kubín dňa 24.04.2006, požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd o žiadosti exekútora rozhodol dňa 25.04.2006 vydaním poverenia č. 5503 017250, ktorým v zmysle § 45 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. poveril súdneho exekútora JUDr. Jozefa Rišiana vykonaním exekúcie. Konanie bolo na Okresnom súde Dolný Kubín vedené pod sp. zn. 10Er/290/2006. V súlade s § 18a, § 18b zákona č. 371/2004 Z.z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov došlo v danej veci k prechodu výkonu súdnictva z Okresného súdu Dolný Kubín na Okresný súd Námestovo. Od 01.01.2008 sa teda na konanie stal príslušným Okresný súd Námestovo. Návrhom zo dňa 16.09.2010, doručeným Okresnému súdu Dolný Kubín dňa 20.09.2010, odstúpeným Okresnému súdu Námestovo dňa 01.10.2010, oprávnený požiadal v zmysle § 44 ods. 8 Exekučného poriadku o zmenu súdneho exekútora JUDr. Jozefa Rišiana a poverenie vykonaním exekúcie Exekútorský úrad JUDr. Rudolfa Krutého, so sídlom Záhradnícka 62, Bratislava. Bez rozhodnutia o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora, súd uznesením č.k. 5Er/1702/2008-30 zo dňa 13.05.2011 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a túto v celom rozsahu zastavil. Proti uvedenému uzneseniu podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote odvolanie, na základe ktorého Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, uznesením č.k. 21CoE/163/2012-43 zo dňa 31.10.2012 uznesenie okresného súdu potvrdil. Uznesenie okresného súdu o zastavení exekúcie, v spojení s uznesením krajského súdu, nadobudlo právoplatnosť dňa 11.12.2012. Proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline sp. zn. 21CoE/163/2012 zo dňa 31.10.2012 podal oprávnený dovolanie. Uznesením sp. zn. 3Oboer/216/2013 zo dňa 24.03.2014 Najvyšší súd SR dovolanie oprávneného odmietol.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d), ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2010 (ďalej zákon č. 514/2003 Z.z.) štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 9 ods. 1, 2 cit. zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 17 ods. 1 cit. zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 cit. zákona v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 cit. zákona výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

V zmysle čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky má každý právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú výkonom verejnej moci jeho orgánmi upravuje zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Pre vznik škody, resp. zodpovednosti v zmysle citovaného právneho predpisu sa vyžaduje splnenie troch základných podmienok: 1. nezákonné rozhodnutie, nezákonné

zatknutie, zadržanie alebo iné pozbavenie osobnej slobody, rozhodnutie o treste alebo ochrannom opatrení, rozhodnutie o väzbe alebo nesprávny úradný postup, 2. škodu, ktorá predstavuje skutočnú škodu a ušlý zisk a 3. príčinnú súvislosť medzi, v danom prípade, nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Z ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. zároveň vyplýva, že za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote.

Podľa § 44 ods. 8 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, účinného ku dňu 20.09.2010, t.j. ku dňu doručenia žiadosti o zmenu súdneho exekútora, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Zo spisu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5Er/1702/2008 vyplýva, že návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora bol doručený Okresnému súdu Dolný Kubín dňa 20.09.2010, Okresnému súdu Námestovo bol postúpený dňa 01.10.2010. O návrhu na zmenu súdneho exekútora nebolo rozhodnuté (súdu nie je zrejmé aké uznesenie o zmene súdneho exekútora zo dňa 13.05.2011 bolo žalobcovi doručené, viď žalobný návrh), uznesením zo dňa 13.05.2011, právoplatným dňa 11.12.2012, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 21CoE/163/2012 zo dňa 31.10.2012, bola exekúcia vyhlásená za neprípustnú a zastavená. Vzhľadom na to, že o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenej lehote, možno v danej veci konštatovať nesprávny úradný postup exekučného súdu. Pokiaľ ide o návrh oprávneného, i keď o tomto nebolo rozhodnuté dodnes, vzhľadom na skutočnosť, že exekúcia bola zastavená, bolo by rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora nadbytočné.

I keď z uvedených skutočností vyplýva, že v danej exekučnej veci došlo k nesprávnemu úradnému postupu súdu, súd nemal preukázané splnenie druhej podmienky vyžadovanej pre vznik zodpovednosti žalovanej podľa zákona č. 514/2003 Z.z., a to vznik škody.

V zmysle ustanovenia § 17 zákona č. 514/2003 Z.z. sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk. Škodu je potrebné chápať ako ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného, je objektívne vyjadriteľná v peniazoch a je napravitelná poskytnutím majetkového plnenia (najmä peňažného). Skutočnou škodou je ujma, ktorá znamená zničenie, stratu, zmenšenie, zníženie či iné znehodnotenie existujúceho majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou, a ktorá predstavuje majetkové hodnoty, ktoré treba vynaložiť pre uvedenie veci do predošlého stavu (pokiaľ je možné). Ušlý zisk predstavuje zmarený majetkový prospech (prekazené zväčšenie alebo budúce rozmnoženie majetku poškodeného), ktorý bolo možné očakávať s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, no nenastalo v dôsledku škodnej udalosti.

V danom prípade nebolo žalobcom preukázané, že by nerozhodnutie o zmene súdneho exekútora malo za následok zmenšenie majetku žalobcu, ktorého náhrady sa v konaní domáha. I keď nedodržanie lehoty určenej zákonom je procesným postupom priečiacim sa zákonu, nemožno prehliadať, že tento postup môže mať za následok vznik zodpovednosti podľa zákona č. 514/2003 Z.z. len vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku účastníka konania, ktoré bolo priamo a nesprostredkované spôsobené práve a len týmto postupom. Žalobca však v tomto smere, napriek riadnemu poučeniu súdom o dôkaznej povinnosti podľa § 120 ods. 4 O.s.p., nepredložil, ale ani neoznačil, žiadne dôkazy, ktoré by podporovali záver, že práve v dôsledku nesprávneho úradného postupu súdu v súvislosti s rozhodovaním o jeho návrhu utrpel konkrétne vyčísliteľnú a preukázateľnú majetkovú škodu, či ujmu nemajetkového charakteru. Žalobcom vyčíslené náklady spojené s činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej, ktoré vyčíslil paušálne vo výške 70,- € ako výdavky na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému, vo výške 40,- € na udržiavanie a správu informačného systému, vo výške 50,- € na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom a vo výške 15,- € na administratívne spracovanie textov urgencií exekučnému súdu, publikačné výdaje súvisiace s vyhotovením urgencií, poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania, totiž nie je možné považovať za preukázateľnú škodu, ktorá by znamenala zmenšenie, zníženie či iné znehodnotenie existujúceho majetkového stavu poškodeného. Žalobca nepreukázal, ani bližšie nešpecifikoval, ako dospel k výške paušálnych nákladov na správu pohľadávky voči povinnému a ako tieto výdavky súvisia s nesprávnym úradným postupom súdu. Žalobcom neboli preukázané výkony zamestnancov, ktorí mali pomocou informačného systému spravovať uvedenú pohľadávku, v čom tieto výkony spočívali, rovnako nepreukázal, že by v exekučnom konaní boli vyhotovené a súdu zaslané urgencie či žiadosti o podanie informácie, keďže v exekučnom spise, sa takéto podania žalobcu nenachádzajú. Pokiaľ ide o správu pohľadávky žalobcu, je zrejmé,

že pohľadávky žalobcu nie sú evidované v osobitných informačných systémoch (t.j. 1 pohľadávka = 1 informačný systém), a teda udržiavanie a správa informačného systému sa týka všetkých pohľadávok evidovaných v tomto systéme, nielen pohľadávky uplatnenej v danom exekučnom konaní. Je teda zrejmé, že bez ohľadu na existenciu či neexistenciu pohľadávky uplatnenej v predmetnom exekučnom konaní, musí žalobca vynakladať náklady na vedenie informačného systému, vzhľadom na svoje ostatné pohľadávky. Rovnako je logický predpoklad, že pohľadávku uplatnenú v predmetnom exekučnom konaní, by žalobca viedol aj v prípade rozhodnutia o návrhu na zmenu exekútora v zákonom stanovenej lehote. Samotné vydanie rozhodnutia po zákonom stanovenej lehote teda samo osebe nemá vplyv na náklady vynakladané žalobcom na informačný systém. V súvislosti s uplatneným nárokom žalobcu súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že samotné nerozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora nemôže viesť k vzniku škody, nakoľko pôvodný exekútor je v zmysle zákona č. 233/1995 Z.z. nielen oprávnený ale i povinný postarať sa o vykonanie exekúcie. Pokiaľ teda nedôjde k zmene exekútora, je pôvodný exekútor povinný riadne a včas vykonávať všetky úkony potrebné pre vykonanie exekúcie. Pre vznik zodpovednosti žalovanej za škodu spôsobenú oneskoreným rozhodnutím o návrhu na zmenu súdneho exekútora v dôsledku nečinnosti či nesprávneho postupu exekútora by žalobca musel preukázať, že práve a len v dôsledku nečinnosti tohto pôvodného exekútora mu vznikla škoda, ktorú skutočnosť žalobca nepreukázal. V takom prípade by ale bola zároveň daná zodpovednosť pôvodného súdneho exekútora. Na základe uvedeného potom dospel súd k záveru, že v konaní nebolo preukázané, že by nesprávnym úradným postupom súdu došlo k spôsobeniu škody na majetku žalobcu.

Žalobca však nielen vo vzťahu k majetkovej škode, ale ani vo vzťahu k požadovanej náhrade nemajetkovej ujmy nepreukázal žiaden nepriaznivý dopad (ujmu) na jeho právne postavenie ako veriteľa pohľadávky voči povinnej v dôsledku oneskoreného rozhodnutia súdu, resp. v dôsledku nerozhodnutia súdu o návrhu na zmenu exekútora. V žalobe síce žalobca poukázal na určité riziká vo vzťahu k povinnej (riziko zániku povinného, jeho insolvenca, riziko zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným), no nijako netvrdil ani nepreukázal, že k takýmto následkom aj skutočne došlo, keď exekúcia bola vyhlásená za neprípustnú a následne zastavená pre nespôsobilosť notárskej zápisnice byť exekučným titulom, ktorá bola vyvolaná predovšetkým zavinením oprávneného, vzhľadom na spôsob a postup uzavretia zmluvy o úvere s povinnou, ako aj následný postup pri spísaní predmetnej notárskej zápisnice (zastúpenie povinnej právnym zástupcom určeným v zmluve o úvere, ktorý navyše zastupoval i oprávneného). V tejto súvislosti súd poukazuje na základný princíp práva, a to, že z neprávania nemôže vzniknúť právo.

Vzhľadom na vyššie uvedené, potom čo súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobcovi nebola spôsobená žiadna škoda, žalobca jej vznik nepreukázal, nevyhovel návrhu žalobcu na doplnenie dokazovania znaleckým posudkom znalca z odboru Právne vzťahy k cudzine, odvetvia Európske právo, za účelom preukázania skutočnosti, že postup exekučného súdu nie je správny, keď súd sám dospel k záveru o neprávnom úradnom postupe, ktorý však nemal za následok vznik škody, a teda vykonanie tohto dôkazu, by nebolo v záujme hospodárnosti konania. V súvislosti s vyjadrením žalobcu v žiadosti o zrušenie termínu pojednávania vo vzťahu k neoznámeniu výsledkov postupu súdu vo vzťahu k oznámeniu dôvodov pre vylúčenie sudcov Okresného súdu Námestovo súd poukazuje na to, že uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 5NcC/455/2013-110, ktorým bolo rozhodnuté o vylúčení V.. Q. N. a nevylúčení ostatných sudcov Okresného súdu Námestovo, t.j aj zákonnej sudkyne, bolo právnenému zástupcovi žalobcu doručené dňa 19.03.2014 (č.l. 112).

Keďže podmienky vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. sú stanovené kumulatívne a v prípade nesplnenia čo i len jednej z nich nie je táto zodpovednosť daná, dospel súd k záveru, že v dôsledku nepreukázania vzniku škody namietaným nesprávnym úradným postupom nie je možné návrhu žalobcu vyhovieť, preto návrh žalobcu ako nedôvodný zamietol.

Pokiaľ ide o predbežné prerokovanie nároku v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., z kópie sprievodného listu k žiadamiam o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody (č.l. 101-102) vyplýva, že žalobca pred začatím súdneho konania podal dňa 30.05.2012 na Ministerstve spravodlivosti žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody v danej veci. I keď žalobný návrh v tejto veci bol žalobcom podaný skôr ako uplynula lehota 6 mesiacov od podania žiadosti o predbežné prerokovanie nároku, vzhľadom na neuspokojenie nárokov do 6 mesiacov od podania žiadosti, ktorá uplynula počas súdneho konania, bolo zrejmé, že žalovaná neuznala nárok žalobcu, čo je nakoniec zrejmé i z vyjadrenia žalovanej k návrhu. Vzhľadom na uvedené potom súd nezistil dôvody, ktoré by bránili preskúmaniu uplatneného nároku v súdnom konaní.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti

účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Úspešným účastníkom konania bola žalovaná, preto by jej patrilo právo na náhradu trov konania. Žalovaná si však náhradu trov konania neuplatnila, keď zo spisu zároveň nevyplýva, že by žalovanej v súvislosti s predmetným konaním nejaké trovy boli vznikli, preto jej súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Námestovo ku Krajskému súdu v Žiline.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

V prípade, že nebude splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z.).